

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Causæ, & licita ac illicita remedia sterilitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Ut dixit, ita etiam euenit. Nondum abbreviata est manus Domini: etiam in nouo testamento, per suos Sanctos, similia patrauit. *Leo Magnus, qui Romanum administrabat imperium, naturam autem regere non poterat, quia proles ei deerat mascula, quid fecit? Confugit ad Deum omnium Dominum, apud ipsum Daniele vsus intercessore. Ille verò paruit, & anno sequenti parituram esse uxorem protinus significauit. Res ergo, ut dixerat, successit, & natura cessit precibus, non solum ad hoc, ut daret filium, sed ad hoc etiam, ut daret illo tempore, quo sancti os diuinum prädixerat. Sic ille non solum erat filius precatationis, sed etiam per preces dabat alijs, ut haberent filios. Idcirco eum remunerans Imperator tertia columna iecit fundamentum.* Ab eodem postea Daniele eminens femina Rais contendit, ut funiculum, quem ei porregerat, pedi ex assidua statione læso circumuolueret sacraretque, rata sancto contactu funiculum fore sterilitati pellendæ salutarem. Annuit Daniel, simulque & filium eam habiturum, & Zenonem nominandum prædixit. Pari pacto, cum, apud Scotos, quondam David rex, eximia fortitudine ac prudentia vir, regni gubernacula teneret, ducta in matrimonium Cæcilia regis Sicilia filia, postquam multo tempore, nulla spe prolis, vnâ vixissent, tandem precibus Guallafferi Dublinensis Antistitis filium à Deo impetrarunt, quem idem Guallafferus lustralibus aquis tinctum Rumoldum nominauit, atque etiam in disciplinam susceptum optimis moribus imbuir. Ex quibus omnibus videre licet, Deum non solum habere iustas grauesque causas, sed etiam pulcherrima remedia sterilitatis permitte-
tendæ, aut tollendæ.

Enimverò cum primi motoris sit, secundarum causarum cursum non impedire, sit persæpe, ut natura aliorum aliter sit disposita, aliosque siccitas nimia, & alios nimia frigiditas, vel instrumenta gignendi reddant ad generandum inhabiles. Quæ medicorum scholis disputanda relinquo. Illud solum addo, Deum non astringi, ad homines miraculis sanandos. Sicut ergo alios morbos, ita & hoc naturæ vitium potest suæ indoli relinquere. Neque verò merentur omnes, ut à maleficis & maleficijs defendantur; cum sibiipsis non caueant, neque
Deum

ooo

Sur. 11. Decemb. in vita Daniel. Styl. c. 21. Baron. An. 476.

Ibid. c. 41.

XII

Deum orent, ut illis caueatur. Quamobrem frequentissime, vel ex inuidia amulorum, vel vindicta riuialium, vel odio inimicorum, accidit, ut, sponsi, præsertim tempore nuptiarum, magicis artibus ligentur. Dædalum huic rei inueniendæ fuisse Alastorem, non debet ambigi. Et, præter Doctores, ostendit quotidiana experientia, maleficijs matrimoniorum vsum impediri. Nouit enim nimis diabolus, quibus id fieri modis possit. Quorum quidem complures ab authoribus recensentur. At quid inde? An non tales, eiusmodi permitti malum, potuerunt commereri? An non, si sunt innocentes, vel hac cruce possunt patientiæ coronam consequi? An non sunt Ecclesiæ exorcismi, aut auxilia Sanctorum? Enimuerò, an non impotentia ex maleficio confurgente, si illud sit perpetuum, matrimonia dirimuntur? An non leguntur etiam maleficio soluti, qui penitentia acta iram Dei maleficium permittentis mitigauerunt? Quod si nullum remedium humanum aut diuinum iuuat, patientia iuuat, quæ nullum Christianum sinit maleficia maleficio tollere. Semper enim malum est, mali dæmonis auxilium inuocare. *Non declinetis ad magos, neque ab hariolis aliquid sciscitemini*, ait Deus. Magni res meriti est, potius prole orbari uelle, quàm ad illicita remedia currere. Et ipse humani generis hostis, sæpe maleficijs mortales vexat, ut ad maleficia alijs maleficijs abolenda pelliciantur. Honorat enim eum, quisquis ab illo opem flagitat.

S. Thom. 4.
dist. 34. quæst.
vnic. art. 3.
De trinitate lib. 3.
dist. 9. q. 4.
sect. 8.

Sancti 1. 7. de
matrim. d. 94.
n. 8. & seqq.

Leuit. 19.

XIII.

Gen. 38. 7.

Hæ omnes causæ tamen non essent, an non ea Deo sufficeret, quia ipse vitæ author est, & scit, num profuturi sint coniugibus liberi, an eos in calamitatis barathrum acturi? Quàm multis liberi obsunt? Quàm multi, per summum nefas, prolem ipsi intemperantia cibi & potus, astrictione, pharmacis & superstitiosis, alijsque nefandis artibus, impediunt ne concipiatur? Tales sunt, qualis fuit *Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est.* & qualis fuit Onan frater eius, qui sciens, non sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris sui semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. Et idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. Vbi non solum Hebræi, sed etiam nostri authores consentiunt, tam

Her,